

Resolutsioon

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 9. märtsi 2016. aasta direktiivi (EL) 2016/343, millega tugevdatakse süütuse presumptsiooni teatavaid aspekte ja õigust viibida kriminaalmenetluses kohtulikul arutelul, artiklit 3 ja artikli 4 lõiget 1 tuleb koostoimes sama direktiivi põhjendusega 16 ning Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 47 teise lõiguga ja artikliga 48 tõlgendada nii, et nendega ei ole vastuolus see, kui kahe isiku suhtes alustatud kriminaalmenetluses nõustub liikmesriigi kohus kõigepealt määrusega esimese isiku süü omaksvõtuga süüdistusaktis nimetatud kuritegudes, mille esimene isik pani väidetavalt toime koos teise isikuga, kes end süüdi ei tunnistanud, ning otsustab seejärel pärast teisele isikule süüks pandud tegude kohta tõendite kogumist selle isiku süü üle, kui esiteks, teise isiku mainimine väidetavate kuritegude kaastädeviijana on vajalik end süüdi tunnistanud isiku õigusliku vastutuse kvalifitseerimiseks, ja kui teiseks, samas kohtumääruses ja/või süüdistusaktis, millele kohtumäärus viitab, on selgelt märgitud, et teise isiku süü ei ole seaduse kohaselt tõendatud ja selle kohta kogutakse tõendid ja tehakse otsus eraldi.

(¹) ELT C 44, 4.2.2019.

Euroopa Kohtu (kaheksas koda) 28. mai 2020. aasta määrus (Amtsgericht Köln eelotsusetaotlus – Saksamaa) – FZ versus DER Touristik GmbH

(Kohtuasi C-153/19) (¹)

(Eelotsusetaotlus – Euroopa Kohtu kodukorra artikkel 99 – Lennutransport – Määrus (EÜ) nr 261/2004 – Artikkel 12 – Pakettreis – Lennu pikaajaline hiline mine – Reisijatele antav hüvitis – Täiendav hüvitis – Reisija õigus alandada reisi hind)

(2020/C 287/23)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Amtsgericht Köln

Põhikohtuasja menetluse pooled

Hageja: FZ

Kostja: DER Touristik GmbH

Resolutsioon

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. veebruari 2004. aasta määruse (EÜ) nr 261/2004, millega kehtestatakse ühiseeskirjad reisijatele lennureisist mahajätmise korral ning lendude tühistamise või pikaajalise hiline mine eest antava hüvitise ja abi kohta ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EMÜ) nr 295/91, artiklit 12 tuleb tõlgendada nii, et sellega ei ole vastuolus, kui reisijale, kellele on makstud juba hüvitist selle määruse artikli 7 alusel, antakse õigus reisi hind alandada ja see õigus on tal reiskorraldaja suhtes ette nähtud riigisisese õiguses, kui sellist reisi hinna alandamist võimaldatakse individualiseeritud kahju eest, mis tekib ühes nimetatud määruse artikli 1 lõikes 1 nimetatud olukordadest, mida peab kontrollima eelotsusetaotluse esitanud kohus.

(¹) ELT C 182, 27.5.2019.